

Duitsland, Polen? Ergens in een grote stad met te weinig schuilkelders voor iedereen. Weg van thuis, dat weet hij wel, en op de vlucht. Overal rennen soldaten, Duitse troepen zijn op de vlucht voor de Russen en zoeken een veilig heenkomen tijdens een hevig luchtbombardement. Vrouwen, kinderen, mannen, sommige soldaten nog jonger dan hij, zoeken gillend en krijsend een plek om te schuilen. "Duizend bommen vallen om me heen. Er sterven mensen, een heleboel huizen scheuren en storten in. Ik moet hard rennen, opletten dat ik niet struikel over de brokstukken... Ik moet blijven hollen, maar ik ben zo moe. Mijn benen kunnen niet meer... ik hoop dat ik droom. De lucht is rood, overal brandt het. Overal bommen..." Als Ferry zich concentreert op wat er precies gebeurt in dat leven, ontdekt de soldaat dat een rondvliegende bomscherf in zijn rug terecht komt. "Gewoon door mijn bekpakking heen! Rood overal, dat is van mijn bloed." De soldaat sterft tijdens het bombardement. Het laatste wat hij met 'overleven' verbindt is vluchtgedrag en het gedreun om hem heen: bam, bam, bam!

Abrupt zet ik de cd af. Opeens is het stil, doodstil. Ferry haalt diep adem en zegt: "Wauw!" Stukje bij beetje komen er details over dat leven naar boven. Daarna leg ik Ferry uit hoe het in elkaar zit met vorige levens, want daar had hij eerder geen belangstelling voor. Eerst basisbegrippen over reïncarnatie, doodgaan en weer opnieuw beginnen. Dan over sterven. Als sterven niet helemaal gaat zoals het hoort, bijvoorbeeld totaal onverwacht door een plotselinge bomscherf, dan blijft die soldaat als het ware doorrennen... net zolang tot hij begrijpt dat dát leven al afgelopen is. Zolang Ferry dat nog niet beseft, kan hij bijvoorbeeld denken dat dreunende herrie om hem heen en op de vlucht zijn, verbonden is met leven. Of heeft hij het gevoel dat iedereen 'de vijand' is. We bespreken overeenkomsten tussen Ferry's gedrag en de vluchtende soldaat, daarna verschillen tussen dat leven en zijn huidige leven. 'Luister nu nog eens naar die cd', zeg ik, terwijl ik het geluid halveer en hetzelfde stuk opnieuw laat horen. Met open mond van verbazing zegt Ferry; "Hé, nou hoor ik helemaal geen bommenwerpers meer, alleen bas."

Hergeboorte

Na deze sessie had Ferry nog enkele consulten waarbij zijn winterjack netjes aan de kapstok hing. Het solda-

tenleven vond hij de keer erop niet meer interessant. Wel hadden we gesprekken over hoe zijn gedrag aan te passen en over het hoe en waarom van geboren worden in een bepaald gezin. Ter afronding van therapie leek het hem 'vet cool' om opnieuw geboren te worden. Kon dat ook? Net als sterven in vorige levens? Omdat ik voorzag dat het er wel eens luidruchtig aan toe zou kunnen gaan, stelde ik voor te wachten tot het een mooie warme dag was, dan konden we dat buiten doen. En zo kroop Ferry op een zonnige voorjaarsdag - buiten op het gras - in een groot stuk rekbare tricot waarin ik een grote knoop draaide die de navelstreng voorstelde. Op eigen kracht mocht hij zich uit deze tricot baarmoeder werken om geboren te worden. Het werd een heftige bevalling. Terwijl de vogeltjes floten in de bomen werkte hij zich luid krijsend, schreeuwend en schoppend een weg naar buiten. Ondertussen gilte hij: "bij mijn moeder schopte ik ook zo hard in d'r buik!" Na de 'bevalling' lagen er op het gras gekleurde ballonnen voor hem klaar, vooraf door hem in kleur en aantal gekozen, die gevuld moesten worden met zijn nieuwe levensadem. Enthousiast blies hij ze op, knoopte ze dicht en gooide ze omhoog. De wind nam een aantal ballonnen mee tussen de bomen op het gras.

"Wat wil je het liefst doen met die ballonnen?" 'Allemaal meenemen naar huis kan niet. Ik wil ze kapot stampen, voor elke bom een ballon.' En zo geschiedde. Luid knallend trapte Ferry alle opgeblazen ballonnen kapot, bij iedere ballon een wens roepend. Krachtige affirmaties. Op dat moment stapte hij pas echt zijn huidige leven binnen.

Ferry laat tegenwoordig zijn goede binnenkant zien aan de buitenwereld. Negatief gedrag is grotendeels verdwenen. Naar school is hij helaas niet meer teruggegaan, maar hij vond plezierig werk. Wat zijn moeder nog steeds verbaast, is dat haar zoon van de één op de andere dag niet meer taalde naar keiharde muziek. Een welkom extra voor gezin en burens. Ferry had het werken met vorige levens prima begrepen: zijn hardcore bombardement was afgelopen. ■

Marianne Notschaele-den Boer is reïncarnatietherapeute (tel: 076-5972073; fax: 076-5972778). Regelmatig werkt ze met cliënten waarvan vorige levens zich afspeelden tijdens tweede wereldoorlog.

